

[Hans Toft.]
sparing, der skal holde for igen, og det bliver altså ikke med det konservative folkepartis medvirken.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Ømann): Det var i og for sig et meget let og overkommeligt spørgsmål, jeg stillede til hr. Hans Toft, men det kan han åbenbart ikke svare på. Jeg skal derfor gentage det. Jeg spurgte, om hr. Hans Toft og hans parti kunne anerkende et rabatsystem, som gik ud på, at man for samme erlagte præmie fik en større rabat, hvis man var velhavende, end hvis man ikke var velhavende. Det var det, jeg spurgte om. Det fik jeg ikke noget svar på.

Jeg ved ikke, om jeg formår at forklare hr. Bernhard Baunsgaard dette, at der ikke kræves nogen yderligere skatteudskrivning, men lad mig nu prøve, som det hedder, at skære det ud i pap: i det øjeblik, man fjerner disse fradrag fra de pågældendes selvangivelser, stiger de pågældendes indkomster. Derved fremkommer der et større skatteprovenu, som skal afbalanceres med det tilskud, som man giver til de pågældende forsikringsinstitutter. Og det kan godt være, at hr. Bernhard Baunsgaard ikke tror på, at man kan balancere det af, men det kan nu nok lade sig gøre.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg synes lige, jeg ville sige, at jeg med meget stor interesse lagde mærke til hr. Bernhard Baunsgaards bemærkninger for lidt siden om, at det, man sagde ja til fra hans partis side, var to ting: det var ja til en forenkling af fradragene — og det er jo vigtigt — og det var ja til et system med fradrag i skatten, og jeg synes, det er vigtigt, at vi i folketingets skatteudvalg nu kan få en positiv drøftelse af disse to forhold.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard: Jeg vil gerne have lov til at gentage, hvad det var, hr. Ømann sagde, så kan enhver jo dømme, hvem af os der har ret: ved at fjerne disse fradrag sker der en forøgelse af indkomsten og dermed en forøgelse af skatten og det beløb, der indbetales i skat, men skatteyderne behøver ikke at være spor bange, for de får det til-

bage igennem rabat. Det vil med andre ord sige, at hr. Ømann står her og anbefaler os, at vi skal gennemføre et system, hvorefter der først opkræves større skatter og derefter betales noget af det tilbage.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Ømann): Jeg synes, at hr. Bernhard Baunsgaard ved en tidligere lejlighed her i dag beskyldte mig for en letfærdig debatmåde. Jeg synes så sandelig, at det er endnu letfærdigere, det, jeg her har hørt.

De pågældende, som er involveret i dette, får en skatteforhøjelse, som afbalanceres med det tilskud, de får. Naturligvis kan det ikke for den enkelte komme til at stemme på kroner og øre, men man er i stand til at fastsætte denne gennemsnitsprocent således, at det for landet som helhed kommer til at balancere. Det er da i hvert fald teoretisk muligt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af sambeskatningen på fradragssiden [af Stetter m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XXVII) findes i tillæg A. sp. 5457, fremsættelsen i tidenden^o sp. 3537).

Forslaget sattes til forhandling.

Finansministeren (Grünbaum): Dette forslag går jo ud på, at sambeskattede ægtepar selv skal kunne afgøre, om ligningsmæssige fradrag, der ikke er knyttet direkte til personen eller til indtægtserhvervelsen, skal fratrækkes i mandens eller i hustruens skat-